

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie J. F.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 lutego 2014 r.

na skutek zażalenia skazanego na zarządzenie Prezesa Sądu Okręgowego w K.
z dnia 16 grudnia 2013 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji sporządzonej
przez skazanego

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji sporządzonej przez skazanego z uwagi na nieuzupełnienie w określonym terminie braku formalnego w postaci sporządzenia i podpisania kasacji przez adwokata. Na to zarządzenie zażalenie złożył skazany domagając się jego uwzględnienia. W uzasadnieniu m.in. podniósł, że nie został skutecznie wezwany do uzupełnienia braków formalnych pisma.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne, albowiem prawidłowo odmówiono przyjęcia kasacji sporządzonej przez skazanego. Zgodnie bowiem z art. 520 § 1 k.p.k. do wniesienia kasacji uprawnione są strony. Jednak, aby strona mogła to uprawnienie zrealizować, to kasacja – jeżeli nie pochodzi od podmiotów wskazanych art. 526 § 2 k.p.k. – powinna zostać sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika. Dlatego też kasacja sporządzona przez „samą” stronę pochodzi od

osoby uprawnionej do jej wniesienia, jednak nie spełnia warunku formalnego wymaganego od tego rodzaju pisma procesowego, gdyż nie jest sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika.

W rozpoznawanej sprawie skazany jako strona był uprawniony do wniesienia kasacji. Dlatego też sporządzone przez niego pismo z dnia 4 października 2013 r. uznane zostało za kasację, która jednak nie mogła otrzymać biegu z przyczyn powyżej wskazanych. Prawidłowo więc skazany został wezwany do uzupełnienia braku tego pisma w trybie i ze skutkami wynikającymi z art. 120 § 1 i 2 w zw. z art. 530 § 2 k.p.k.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.